

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๒/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดสิดัว

ศาลปกครองนครราชสีมา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่โจทก์ซึ่งเป็นเอกชนยื่นฟ้องนายอำเภอสิดัวและองค์การบริหารส่วนตำบลสิดัวซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครองอ้างว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินจำนวนสองแปลง ตาม ส.ค. ๑ เลขที่ ๔๒๒ และเลขที่ ๔๒๓ ต่อจากมารดา ภายหลังมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน โจทก์ยื่นคำร้องขอรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดิน แต่จำเลยทั้งสองคัดค้านการรังวัดโดยอ้างว่า ที่ดินทั้งสองแปลงเป็นที่สาธารณประโยชน์ ทำให้เจ้าพนักงานที่ดินไม่สามารถออกโฉนดที่ดินทั้งสองแปลงได้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำคัดค้านของจำเลยทั้งสอง จำเลยทั้งสองให้การว่า ขั้นตอนของการออกโฉนดที่ดินยังไม่กระทบสิทธิของโจทก์ จำเลยทั้งสองปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ที่ดินทั้งสองแปลงอยู่ในเขตที่ดินสาธารณประโยชน์ เห็นว่า แม้จำเลยทั้งสองจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครอง แต่ได้กระทำในฐานะผู้ดูแลรักษาที่สาธารณะ การคัดค้านการรังวัดจึงเป็นเพียงการใช้สิทธิ ตามกฎหมายของผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียง เมื่อโจทก์กล่าวอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ตนมีสิทธิครอบครอง ส่วนจำเลยทั้งสองคัดค้านว่าที่ดินพิพาทไม่ใช่ของโจทก์แต่เป็นที่สาธารณประโยชน์ กรณีจึงเป็นการโต้แย้งสิทธิในที่ดินพิพาทตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม